

glimrende supplement til den officielle danske bistand. Det er nu også det, jeg hører ministeren understrege i sit indlæg, og det vil vi gerne være med til at pointere yderligere. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at ngo-andelen er faldet, og et ønske om at ophæve fastfrysningen er blot et skridt på vejen.

I SF mener vi, at vi generelt i Folketinget bør bakke op om De Konservatives forslag om styrkelse af dansk udviklingspolitik – i deres udkast til udviklingspolitik – herunder om, at ngo-bistanden fremover bør følge stigningstakten i den bilaterale bistand.

Det er især de store rammeorganisationer, der mærker konsekvenserne af fastfrysningen, men det er også de små. Det sker, på trods af at de danske rammeorganisationer spiller en helt særlig rolle i udviklingen og gennemførelsen af udviklingsbistanden og ofte løser opgaver for det officielle Danmark. Rammeorganisationerne besidder desuden en særlig viden og kompetence inden for metode og programudvikling. Det ved vi alle. Det så vi, bl.a. dengang Mellempolitisk Samvirke udviklede partnerskabstilgangen, som siden hen har bredt sig til andre ngo'er – ikke kun danske, men også internationale. Rammeorganisationernes kundskaber bruges også til at kapacitetsopbygge og inddrage øvrige danske organisationer både gennem alliancesamarbejdet og i forbindelse med netværkssamarbejdet. Hvis vi skal forvente, at de store rammeorganisationer i fremtiden fortsat skal påtage sig de her opgaver, kræver det, at vi kigger på deres økonomiske vilkår.

Generelt i Europa har vi jo set en bistandsforøgelse som en direkte konsekvens af Monterrey-konferencen. På det tidspunkt valgte staten Danmark godt nok at gå i en anden retning. Nu er den tendens vendt med den her finanslov. Vi skal have flere penge til bistandsområdet, hvis vi skal tage regeringsgrundlaget på ordet.

I den forbindelse vil vi meget gerne indtrænge opfordre ministeren til at kigge på, om det er muligt at gøre noget ved ngo-bistanden. Om vi skal diskutere, om der er en fastfrysning eller der måske ikke er en fastfrysning, er sådan set lige meget. Vi håber i virkeligheden, at vi kan få ministeren til at indvilge i, at man ønsker at gøre noget ved ngo-bistanden og på en eller anden måde løse op for den tendens, der er til, at visse organisationer oplever en fastfrysning. Det behøver ikke at være en bevidst nedprioritering. Det kan være en tendens, der bare har bredt sig,

uden at man i virkeligheden er opmærksom på det.

Vi har brug for at gøre noget ved det, hvis vi ønsker, at de danske ngo'er skal være lige så aktive i dansk udviklingsbistand, som de har været indtil videre. Det kræver, at ngo-bistanden i fremtiden i det mindste følger den generelle stigningstakt i bistanden, og her kan vi støtte helt op om De Konservatives bud på det. Det håber vi også den øvrige regering kan gøre.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Lars Barfoed.

Kl. 17:22

Lars Barfoed (KF):

Først vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke Socialistisk Folkeparti for opbakningen til den konservative udviklingspolitik. Det er jo sjældent, at vi i den grad får opbakning fra Socialistisk Folkeparti, så det vil jeg gerne markere.

Udover det vil jeg spørge fru Pia Olsen Dyhr, om Socialistisk Folkeparti ikke er enig i, at det her jo nok så meget – og i virkeligheden mest – drejer sig om kvalificeringen af den måde, hvorpå vi inddrager ngo'erne.

Jeg er jo enig i, at bistanden til ngo'erne skal følge den udvikling, der er i bistandshjælpen i øvrigt, men er det ikke sådan, at det, der er det vigtigste, er det, som ministeren har sat i gang, nemlig en opdatering af civilsamfundsstrategien, hvor ministeren netop har lagt op til, at vi ser bredt på, hvorledes vi kan inddrage ngo'erne bedst muligt i udviklingsbistanden?

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:23

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg ser meget positivt på, at regeringen har valgt at opdatere civilsamfundsstrategien. Der er ingen tvivl om, at det på visse områder giver god mening, at civilsamfundsstrategien bliver opdateret, f.eks. i hele diskussionen om, hvorvidt man kun skal snakke rettighedsbaserede emner, eller om man også kan vælge at lave service deliveries og sådan noget. Så jeg synes, at det giver god mening at opdatere den.

Jeg mener også, at de danske ngo'er på nogle områder kan blive endnu bedre. De kan opkvalificere deres arbejde, de kan blive endnu bedre til at dokumentere, at det rammer de fattigste i verden osv. osv. Jeg vil egentlig også være med til, at evalueringerne af de danske ngo'er også skal afspejle de økonomiske rammer, de har, men jeg